

Korrespondens

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter som villkomna att skriva sig i denna offentlig. Följande regler ha vi meddelat oss som skickade ett upplägg: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, kortfattat och på sak glömda som möjligt. 3. Öfverhålla stiftat om olika tecknade. 4. Anonyma uppgifter publiceras ej. Red.

Förvarar dans.

Carlsberg, Sask. d. 6 juli - 13.
Ärade redaktör!

Ursäkta att jag tar mig dristigheten att skriva till S. C. T. Jag har inte gjort något försök förut, så red. får ursäkta om det inte blir så korrekt. Äfven jag är prenumerant på S. C. T. och som jag ser, är det en jantlandstidning, som inte är riktigt saker på sin sak, nämligen om det är synd att dansa eller ej. Jag dansar inte mycket varit, men jag tycker om att se andra dansa och vara glada. Men det synes olika slag af dansglännen, till ex. där brännvinet, kortleken och högljudna svordomar användas; då måste hvarje klart tänkande människa medge att det är ett mycket dåligt nöje, ja, ett af de allra sämsta, som finnas, men i annat fall, då man dansar i all enkelhet och för att ha en litet omväxling under det hvardagsliga knöset, då kan jag inte tro, att det är någon orsak där.

De bästa hälsningar till jantlandstidningen och alla S. C. T. s läsare från Olle Jantland.

Svar till Jantlandstidningen.

Canwood, Sask. Juli 8, 1913.
Ärade Redaktör och läsare!

Har med intresse läst de många och iakttagelserna i ideo omtycka tidning, så jag vill äfven frammanföra i det horn med en hälsning, men som jag är en jante, så finner jag det mest på sin plats att personligen tilltala jantlandstidningen från Kingston. Hon framställer den frågan, huruvida det är synd att dansa eller ej. Hvarför framställer hon en sådan fråga? Är det blott för att väcka diskussion, eller är det för att genom andras bifall söka bekräfta sina inre känslor? Förmodligen har jantlandstidningen anhängare, eller någon intim vän, som kärleksfullt formärar henne att afstå från hvad som är orättfärdigt och osakligt, och där innesluter dansens, dock synes hon icke följa, att det kan vara en synd. Jag vill föreslå att jantlandstidningen försöker att utreda och besvara den frågan själf. Hon kan besvara följande frågor, och sedan med sundt förnuft och öppet samvete falla sitt omdöme. Hvar är orsaken till att Guds barn är på någon åttå efter dansen, trots det att i många fall dansen var deras högsta nöje för omvändelsen? När hade någon värden tillfälle att se en ständigt dansare utan skrifver? Huru ofta har jantlandstidningen sett sina känn och beett Gud välsigna sig och hennes verk, innan hon gick till balsalen? Eller har ofta kom hon hem från dansgillet och tackade Gud för hans ledning under natten? Att resonera så som värmlandingen och säga, att "danser är ej värre än andra synder som gå till öfverdrift" är inte bevis hvarken för eller emot dansen. På samma sätt kunde man resonera om hvilken synd som helst, dock skulle det icke ändra förhållandet. En synd är en synd, äfven om den finnes synder af annan beskaffenhet, som kunna synas lika grofva.

Med många hjärtliga hälsningar till Svenska Canada Tidningens läsare samt till jantlandstidningen.

Olle Jante.

En maning till danslysten ungdom.

Fairy Glen, Sask., 7 juli '13.

Eftersom det nu har kommit i fråga, om det kan vara orätt att dansa, så vill jag framställa en fråga till Svenska Canada Tidningens läsare. Är det rätt att använda skolhuset till danslokal? Det har hänt, när det varit dans i skolhuset, att det förekommit dryckenskap och oreda, hvilket inte borde förekomma i ett civiliserat samhälle, och att somliga ha varit så berusade, att de knappast kunnat gå, och så ha sådana som äro i skolåldern också varit med. Huru skall den uppbyggande ungdomen blifva, när de få lära sig sådant i skolhuset?

Änka många af dem som tycka om att dansa ha åttilliga gånger visat, att de ha en förvirrad uppfattning, om hvad som är rätt eller orätt. Jag vill nu upprisa ett exempel. Det var en farmare som gifte sig med en flicka, som var häkad att dansa; nu trodde hennes ungdomsvänner, att de skulle få dansa på hennes bröllop, men den gången hade de räknat fel, ty på bröllopsdagen förklarade både bruden och brudgummen för dem, att de inte tänkte ha någon dans. När de som ville dansa fingo höra det, kände de sig grymt besvikna och tyckte att de borde fått stanna där och dansa, men sedan brudgummen lofvat dem att de skulle få dansa där någon gång sedermera gingo de därifrån. Någon tid därefter började dessa danslystna att gripas utaf dunkla aningar om att någon gång sedan var en skärm, och då samlades dessa danslystna och gingo en natt dit för att skramla, och de icke blott skramlade, utan de läste upp dörren och gingo in och stannade där och dansade, trots det att den unga hustrun tydligt visade, hur förvrad hon blief på för att dansa, ty hon hade målat golvet och ville inte ha målningen förstörd. Men detta tyckte dessa danslystna vara

bara roligt, ty det är en gammal sed att dansa på bröllop, och när de inte fingo dansa där på bröllopsnatten, så tyckte de att det var bara rätt att förarga henne. Jag vill nu rikta några ord till den uppbyggande svenska ungdomen i Canada. Att åstadkomma förargelse är icke fint gjort. Först, om att fara fram höfligt, ty det behöfver ni inte ångra. Visen det canadensiska folket att svenskarna äro en intelligent nation!

En Hjärtalag.

På resande fot.

Minneapolis, d. 9 juli 1913.
Jag har just nu anlänt till denna ort efter en några dagars trellig vistelse bland svenskarna i Hilltop o. Scandinavia, Man.

Min ankomst till Scandinavia var ej alls på förväg tillkännagifven på grund af den oriktiga upplysning jag erhöi i Winnipeg, att "Hilltop" vore gemensamt postadress för dessa orter. Mitt bref adresseradt till "The Postmaster, Hilltop," nådde ej Scandinavia, ty detta settlement består sig med en egen postmastare. Huru som helst, medan jag stannade i Hilltop fick jag ett nykterhetsföredrag utlyst i Goodtemplar-hallen i Scandinavia, men på grund af okunghet om motet (senaste söndag kl. 3 e. m.), vore åhörarna ej så många, de eljest kunnat blifva.

Bättre tur hade jag i Hilltop. Det inträffade nämligen att en konsert ej af stapeln dastades i Baptistkyrkan, dagen efter min ankomst, för den 5 dennes, och jag kom omedelbart i beröring med det folk, jag sökte.

Om denna konsert, hvilken det var ett sant nöje att bevisa, måste sägas, att den var ett afgjort evenemang. Att så var förhållandet berodde särskildt på den skickliga direktisen, Fröken Ingeborg Hindorf.

Vi kunna vara stolta på Brandon College, att Fröken Hindorf fått sin utbildning där. I vår blief visserligen Miss Mur förklarad diplom såsom den första graderade i musik från Brandon College, men därest icke ledsmanna hinder trädde emellan skulle nog Fröken Hindorf blifvit no. 1.

Det vackra programmet upptog förutom solohitar af Fröken H., sång samt samspel å piano af henne äfven: Frökenarna Emma Österberg, Winnipeg och Helena Ullberg, Hilltop. Fröken Ullberg är en elev af Fröken Hindorf samt synes äga goda anlag. "I hope she will make up her mind for a term at Brandon." Jag är öfvertygad om att prof. Right skulle kunna göra något af denna unga muskelskärinna. Välkommen Fröken Ullberg! Ni skall blifva en förtäring för alla de danslystna i området.

Arrangörerna för konserten voro artiga nog, att bedia mig tala något till de samlade fast-besökarna. Min personliga stämning ledde mig att uttala mina tankar "Om musik — Himmels språk". Trots "Eufrahims Budbärare" och andra nyhets-apostlar har jag vid min barndoms-tro, att i idealernas värld, himmelriket är en realitet, där glädje och musik skall öfverflöda. Våra konsert-äro ett intet jämförda med de himelska härskarornas jubel-melodier — tror jag.

Följande söndag beredde mig broder Hindorf glädjen att predika i sin kyrka både vid morgon- och kvällsmotet.

Tisdagen den 8 hade jag något att bevisa en allmän skandinavisk piknick. Den var arrangerad af Rev. Wagnstad, pastor för den lutherska, norska kyrkan här samt afse följaktligen i främsta rummet normannen. Men där före faktiskt representerar för alla de skandinaviska folken.

Äfven denna fastlighet var i allo lyckad. Jag nämner med erkännis allt bevarar som Frökenarna Nilson — ävrigt till pastor Wagnstad — å-togo sig.

Sittande inför minnet af de gångna glada dagarna, her jag att få tacksämnarna i Hilltop och Scandinavia (äfven de norska och danska) för all vänlighet, som kommit mig till del.

E. J. Carsten.

Augustana College och seminarium.

Vid synoden läroverk står allting nu i sin vackraste sommarfärgning. I Denkman Library äro kontoren öppna hvarje dag och det är lika mycket arbete där under sommaren både i presidentens och kassörens kontor, som under någon del af året. Två verkliga värld folk för att framhålla Augustana College och seminarium, och ha de satt som mål att värk läroverk under nästa skolar skall hafva minst 700 studerande; dessa arbetare p fallet äro hr L. E. Jones, som nu besöker våra samhällen i Illinois, samt prof. Arthur Milton, som håller på vårt läroverks intressenter i Iowa. Vi sända äfven en hjärtlig hälsning till våra studerande, som nu äro spridda öfver allt i våra församlingar. Låt oss förenat våra krafter och om hvar och på sin plats söka komma tillbaks med någon ny elev för hem.

vårt läroverk så skola vi lätt uppnå det mål, som våra arbetare satta för sig: Minst 700 elever vid Augustana nästa år!

Teol. hr. Philip Lundahl aflade ett särdeles intressant besök vid Augustana College och Seminarium den 30 juni då han genomgått våra byggnads och äfven genomgick Augustana Book Concern. Intressant var det äfven att få samtala med denna gäst som med vaken och skarp blick skådade in i vårt arbete här i västerland. Redan under min Upsala-tid för 14 år sedan, hade jag glädjen sammanträffa med hr. Lundahl, och tillökna vi honom nu mycken framgång i det viktiga värf han som pastor fått att utföra i Göteborg och hoppas vi att hans studier bland Amerikas svenskar må blifva honom både angenäm och fruktbärande.

Före och efter synoden gjorde äfven några af synodens medlemmar besök vid det gemensamma läroverket. Bland sådana må nämnas dr F. Jacobson från Brooklyn, mr Larson som familj frn närheten af Portland, Ore., mr J. P. Starbanch från New Haven, Conn., pastor Rupert Swanson och hustru från Vancouver, B. C., o. a. Pastor David Nordling med fru stannade äfven vid Augustana på väg till sin nya församling i Bridgeport, Conn. Äfven besökte vänner här vid skolan af fr Zetterström och fru Ohman från Connecticut.

På den 24 juni firades rätt allmänt stora fastlighetsdag bland svensk-amerikanerna. I Moline samlades en femtusen personer och lyssnade till ett godt program med ett varmt patriotiskt fäststal af dr L. G. Abrahamson, i Princeton, Ill., hade jag glädjen vara närvarande vid den första fastlighets af detta slag, som svenskarna i Bureau County enat sig om. En stor-slagen anblick var det ock att se dessa borg emot fem tusen personer samlade till ett svensk-amerikanskt stort-möte. Pastor J. Berg hade framkommit med detta förslag och hade alla svenskarna ent sig om att fira denna feste. Särdeles god säng presterades både af blandad kör och af manskör och musikören spelade präktigt. Pastor Österholm ledde det hela väl och de patriotiska känslorna från Amerika och för Sverige funno "ett kraftigt uttryck i de tal som höllas af pastorerna Österholm, Rosander och Berg; äfven undertecknad hade den äran att få komma med på ett hörn.

I Minnesota arbetas med ifver på samhället af den grundlösa, som skall vara färdig inom ett år. Vi tillökna pastor Solomonson, som har hand om detta arbete tillsammans med alla som deltaga, framgång i detta värf. Jag känner mig öfvertygad om att hvarje Minnesotabo i sitt hjärta har det bästa beslut att denna plan för befästnad af Gustavus Adolphus College skall genomföras och vi tillropa lycka till Prof. Andrew Kempe, vår kassör vid Augustana, kommer äfven som en troöst af Gustavus Adolphus att under en månads tid deltaga i detta insamlings-arbete. Han har nu varit med så länge i insamlingsarbetet för Augustana, att när han hörde om det arbete som pågår för hans Alma Mater, så lyfte sig strax hans vingar till flykt.

Det nya skolåret börjar med inskrifning den 1 och 2 september 1913; lektionerna taga sin början den 3 september. I det teologiska seminariet börjar arbetet den 24 september. Vi hoppas att hvar och en som läser dessa rader må söka åttilliga sekertärer. Jag ber att få uttrycka ett personligt tack till dessa medlemmar för den insats de gjort uti vårt arbete.

G. A.

"Inte ett dugg".

Vid ett gathörn stodo två pojkar, en liten och en större. Den lille såg bleklagd och beskedlig ut och hade en glastillbringare i handen, den större var af den vanliga ligapojk- och öfversittarbeten, efter hvilken man inte behöfver söka med ljusen och lycka.

— Hva ska du ha den där kannan till? frågade den store.

— Ska gå och köpa mjölk åt mamman, sa den lille.

— Hva säger du, om jag skulle ta' å sparka till den ett slag? sa de store.

— Gärna för mej, sa den lille.

— Jaså, du menar då? Skulle du inte bryr dej om det, om jag sparkade den? menade den store.

— Inte ett dugg, sa den lille.

— För sista gången — bryr du ej dig om, om jag sparkar till den eller inte? sa de store.

— Inte ett dugg, sa ja ju. Gör du bara det, sa den lille.

— Jaså, du vill att jag ska göra det. Alltså, titta på då, ska du få så, och därmed gaf han glaskärl till spark, så att det flog i tusen bitar.

— Bryr du dej inte om det nu då, kanske, sa den store.

— Inte ett dugg, sa den lille, i det han lagade sig till att smita sin mamma länade kannan af din mammas i morse, och du får nog veta af den här historien, när du kommer hem.

Bland nordbor i Amerika.

70-åriga Nels Erickson i Duluth, Minn., drunknade härom dagen i Lake Superior nedanför 9th ave., East.

Frikänd. L. G. Larson i Fort Dodge, Ia., anklagad för förfälskning, blief härom dagen frikänd från allt ansvar.

Prästbröllop. Pastor Carl A. Benander från Ludington, Mich., och Lydia Magnuson förenades den 18 juni till äkta makar i Putnam, Ill.

F. redaktör C. Thurstone har afgått från sin befattning som föreståndare för immigranthemmet i New York och kommer att bosätta sig i Jamestown.

Tre fingrar afklippa på vänstra handen fick härom dagen 18-åriga Arthur Carlson i Pueblo, Colo., under arbete i Stens-Rodger-verkstäderna därstädes.

Svenska språket skall införas som undervisningsämne i åttonde graden vid publika skolan i Redwing, Minn. Fyrtio barn ha redan anmält sig till nästa års kurs.

Från Portland, (Ore.) School of Trades ha i år 32 elever utexaminerats, bland hvilka märkas Olga Ahlson, Burt M. Anderson, Anna Palmer och Ethel Cronquist.

Släktmöte hade nyligen anordnats af mr och mrs Charles Peterson i Warren, Pa., då 32 medlemmar af släkten infunnit sig. Man beslot att hålla reunion äfven nästa år.

Hjälslagen blief nyligen i Calumet nr. 9 shaft, Calumet, Mich., en aktad landsman Chas. V. Endahl. Han träffades i bröstet af en nedfallande sten och afled efter några timmars förlopp.

En silfvermedalj har stud. vid Bethany college i Lindsborg, Kans., Wendell Nyström erhållit som pris i sportkastning. Han vann nämligen Andra priset vid årets statsfärdingar i Topeka.

Den äldsta kvinnan i Stuart, Ia., mrs P. O. Laughlin har i dagarne aflidit vid 91 års ålder. Hennes flicknamn var Charlotta Uhl och hon var född i Sverige. Hon kom till Amerika 1870.

Åt blodförgiftning afled nyligen på ett sjukhus i Boston, Mass., Emil John Oberg. Han hade på senare tiden varit kolskyfvere på en fraktfärgare och förfärdigat att värda en skadad hand.

Till lärarinnor i anatomi och hus-hälsvetenskap vid Pinkerton, Academy i Dewey, N. H., har mrs Anna O. Johnson i Somerville, Mass., blifvit kallad. Bland många sökande stod hon som nr. 1.

För stöld från de kvinnliga eleverna har lärarinnan i konst vid Dakota Wesleyan university i Mitchell, mrs Helene B. Anderson, i dagarne arresterats. Domaren har ställt henne under \$1,000 borgen.

Vid en automobilolycka i Sattle, Wash., blief nyligen Nelson Chibberg med fru skadade, den senare rätt allvarligt. Deras bil sammanstötte med en spårväg på Pike st., hvilken fören ej förmådde stanna.

Bestulen på \$120 blief nyligen i Escanaba, Mich., Joseph Dahlberg, nära bron öfver Days river, mellan Masonville och Gladstone. Då dådet förfäts, hoppade tjuften upp i Dahlbergs åkdon och körde från platsen.

Skilsmässa begär Daniel Bergman i Sidney, Nebr., från sin hustru, som han påstår ha öfvergifvit honom. Paret har varit gift i 30 år och har 5 barn. Mrs Bergman begär \$30,000 i underhåll, men det vill inte B. punga ut med.

Öfverkörd och dödad af ett tåg i Duluth & Range-banan blief nyligen brefföraren Carl Peterson, som förde post mellan Two Harbors, Minn., och Drummond. Han åkte cykel på banan, då olyckan inträffade. P. var omkring 50 år gammal.

Döden befriaren. John August Jacobson har vid 56 års ålder aflidit på asyl i N. Warren, Pa. För tjugo år sedan var han utsatt för en olycks-händelse, som beröfvade honom hans sinness fulla bruk, och hade han allt sedan vårdats på anstalten.

En svensk pionjär, Daniel Peterson i Bucyrus, Kans., har i dagarne aflidit. Han var född i Maling, Dalarna, 1848, och kom till Amerika vid 20 års ålder. Han vistades i Keukuk, Ia., till 1880, då han flyttade till Kansas City, Mo., där han sedan bodde i många år.

Förverkad sin "parole" har Charles Blumquist, en fånge från Joliet, Ill., som hade plats på "parole" hos Joseph Schlatt, en rik farmare i Kendall county. B. sökte härom dagen begå nersigt våld mot Schotts fyrråriga dotter, men förhindrades i sitt uppsåt och har nu på nytt mist kläderna sig fångniformen.

Svenska ingenjör-föreningen i Chicago har i dagarne utsändt sin årsbok för innevarande år. Enligt årsberättelsen finna vi att medlemsantalet stigit till 254. Hedermedlemmarna äro två: Gustaf A. M. Liljencrantz och dr Anton Julius Carlson. Lifstidsmedlemmarnes antal är 5, de aktiva medlemmarnes 147, de korresponderandes 80 och de associerades 11. Tjänstemännen detta år äro följande: president, Henry Ericson, byrå-kommissarie i Chicago; v. pres., ingenjör F. W. Igberg; sek., ingenjör G. A. Akerkind; kassör, ingenjör C. A. Bolin.

Carl Bernson har utnämnts till postmästare i Jewell, Ia.

Silfverbröllop firades nyligen af mr och mrs J. Louis Bergstrom i Waco, Tex.

Till ombud vid statsarbetare-federations konvent har Chas. W. Swan blifvit utsedd af Superior (Wis.) barbarer-förening.

Liket af John Blaxt, hvilken här-förleden drunknade i Missouri-floden nära Hamiltonbryggan, har återfunnits sex mil öster om Kansas City.

För förfälskning har Albert Anderson från Jamestown, N. Y., nyligen blifvit arresterad i Buffalo. Han hade utprägladt värdelessa checkar.

Drunknad. Cementkontraktör Carl Thurstom, 35 år, drunknade härom dagen i Chicago. En häst, som han ridit ut där, kastade honom af och tilldelade honom ett så kraftigt slag i pannan att han svimmade och drunknade.

Thäggkommen af arbetarne. Oscar Warner, som i dagarne afgått från sin plats som superintendent för National Furniture Co's fabrik i Rockford, Ill., fick nyligen af de där anställda arbetarne mottaga en väcker medeljon såsom tack och erkännis för human brytande. W. har tillträdit plats som verkställande direktör för West End Furniture Company i Rockford.

Förteord för en fånge. Elmer Christianson, som afstjänar en två-årig straffid vid statsfängelset i Salem, Ore., erhöi härom dagen under-rättelse att hans syster aflidit i Elgin, Union county. Han önskade vara närvarande vid begravningen och lofvade på hedersord att återkomma på utsatt tid, om man lät honom fara. Guvernören gaf sitt samtycke, och C. reste utan att åttilljas af någon vakt. Guvernören var öfvertygad om att han skulle hålla sitt löfte.

En bolagspresident med hjärta. C. Hendricksen, som är bördig från Danmark, har arbetat för Clevelandens spårverksbolag i fyrtio år utan uppehåll och utan någon "vacation". På tillfrågan af bolagspresidenten, om han ej skulle önska göra en tur hem till Danmark i sommar svarade han, att kassan var allt för liten. Presidenten skref då ut en bankanvisning på \$200 och räckte Hendricksen och sade: "Nu kan du nog göra resan".

Den gamle trojjanaren mottog den oväntade gåfvan med tårarögon och begifver sig så fort ske kan till sin faders land på besök.

Hedrade utnämning. Till chef för trädgårdsskötselfdelningen vid stats-jordbruksskolan i Fort Collins, Colo., har svensken E. P. Sandsten utnämnts. Prof. S. är en af de i sitt yrke bäst förfarna männen här i landet. Han är gradient från landt-

bruksskolan i Minnesota och har under nio års tid varit chef för trädgårdsskötselfdelningen vid Wisconsin Agricultural-högskolan. Till Colorado kom han från Alabama polytekniska institut, där han varit chef för jordbruksdepartementet. För 16 år sedan aflade han postgraduatexamen vid landbruksskolan där. Han har äfven filosofie doktorsgrad och titel från Cornell i New York. I samband med den teoretiska och praktiska tråning professor Sandsten besitter äger han äfven omkring fem års praktik som direktör för en stor fruktträdsläggning i Bitter Root i Montana. Han kommer att tillträdla sin nya befattning den 1 aug. innevarande år.

En hedrad pennfaktare. Från Portland, Oregon, kommer meddelande att guvernör West utnämnt redaktör F. W. Longren i Portland till medlem af Orecons Immigration Commission för en tid af fyra år. Man ser gärna därut att dugliga jordbrukare inflytta från andra stater, och denna kommission har särskildt i uppgift att befrämja en sådan invandring. Statens immigrationsagent är C. C. Chapman, och kommissionen i fråga utgöres af fem medlemmar.

En af red. Longrens uppgifter kommer att bli att stå landsmän, som ämnat Oregon till sitt blifvande hem, till tjänst med pålitliga råd och upplysningar rörande en eventuell bosättning därute. Red. Longren är född i Vederlöfs socken, Kronobergs län, den 13 aug. 1860. Hans fader var kyrkoherden i Lannaskeda S. E. Longren. L. blief student i Jönköping 1879, vistades vid universitetet i Uppsala och Lund till 1884 och var sedan lärare i Jönköping till 1899, då han reste till Amerika. Han har varit redaktör för Duluth-Posten i Duluth, Minn., medredaktör i Svensk-Amerikanska Posten i Minneapolis, manager och redaktör för Nordvästerns Handelstidning i Duluth och flyttade i början af 1906 till Seattle, där han blief manager och redaktör för tidningen Pacific Tribune. På hösten 1908 flyttade han till Portland, där han organiserade ett tidningsbolag och blief redaktör och manager för Oregon-Posten. L. har tagit liflig del i det politiska livet och är en duktig skribent och talare. Han är sedan den 29 sept. 1892 gift med Catherine L. Wedmark från Superior, Wis.

En kvinna — järnvägsresident. Titeln "den enda kvinnliga järnvägsresidenten i Förenta Staterna" har fallit på en kvinna med det svenska namnet Mrs Meta J. Erickson, boende i 27 Montecito ave. i Oakland, Cal. Hon blief nämligen för några dagar sedan invald till president för Amador Central Railway Co. af bolagets styrelse. Mrs Erickson är medlem af flera sociala föreningar i Alameda County af "Tax Association of Alameda County" och är direktör för West Oakland Home och är dessutom skicklig pianist och sångerska. Järnvägen sträcker sig mellan Martell och Lone och handterar all trafik

Kortaste vägen Mellan

Winnipeg och

Saskatoon och

Edmonton

—Winnipeg—

Afg. 4:00 e.m.—Ank. 8:50 a.m.

—Saskatoon—

Ank. 8:30 f.m.—Ank. 9:38 e.m.

—Edmonton—

Ank. 9:15 e.m.—Afg. 9:00 f.m.

Elektrisk belysning i restaurations, och sofvagnar; elektriskt ljus både i öfre och nedre kojor.

Järna hans förtärfliche måltider artig personal.

Fullständiga upplysningar och biljetter från stationsmästare och tågsägen.

W. J. QUINLAN,

District Passenger Agent.

Tel. Main 7098—5378.

260 Portage Ave., Winnipeg.

i detta distrikt, och den sträcker sig öfver ett territorium af tolf mil och sammanbindes med S. P. i Galt. Den byggdes af hennes man Charles Erickson, som för en tid sedan dog och han ägde en stor del af bolagets aktier. Mrs Erickson vistades nästan hela tiden i vildmarkerna tillsammans med sin man och familj däruppe under det järnvägsbygges och kände till de minsta detaljerna i järnvägsaffärer. Hon kommer att ha sitt kontor i Balboa build. i San Francisco, Cal.

Ett stort släktmöte. Torsdagen den 19 juni hölls ett stort släktmöte af trolden den största släkten bland svenskarna i Worcester, Mass. Det var släkten Werme, som härstammar från Varmland. Icke mindre än ett 70-tal af denna släkt voro närvarande och ändå voro icke alla där i staden med. Därjämte finnes ett stort antal af denna släkt på andra orter här i landet samt många i Sverige. Detta släktmöte hölls i herrskapet N. P. Löfs och G. A. Sponbergers hem, 371 May st. Anledningen hertill var att fru Löfs (född Werme) syster, fru Johanna Lindgren (född Werme) från Stillwater, Minn., kommit dit för att hälsa på sina syskon och släktingar. De båda syskonen bliefvo skildrade till England på sin hitresa för omkring 42 år sedan och ha icke sammanträffat sedan på denna långa tid. Idén att inbjuda de öfriga af släkten uppstod då samt förverkligades. Herrskapet Löfs fina landthut var hörtill till ära väckert provt i grönt och blommor samt kulörta lyktor — en genuin kända af fosterlandets middsomratt härska. Under aftonen serverades rikligt med förfriskningar af flera slag. Sång och musik presterades äfven af den be-gåfvade sångerskan miss Anna Werme.

Saskatchewan.

Landet med möjligheter för boskaps-skötsel.

Sjuttiofem procent af provinsen Saskatchewan är mera lämplig för blandad farming än för enbart sådesodling.

I central Saskatchewan växer vild vicker och peavine, och där finnes eget gras.

Se efter vid utställningen, och ni skall finna exempel på hvad Saskatchewan kan göra, då det gäller inhemsk föda.

Boskap, som lägges på under våren, äro feta till hösten.

Godt vatten betyder god boskap, och det finnes knappast ett distrikt i provinsen, som ej är väl bevattadt.

Boskapspriser äro högre i dag än någonsin förut, och allt tyder på att de komma att blifva högre.

Saskatchewan är hemmet för Clydesdale och Percheron, och invånarna i Shorthorn och Shropshire.

Af regeringen skötta mjärier försäkra om fördelaktiga priser för alla mjärieprodukter.

De, som gynna mjärierne, erhålla förskott på gräddes två gånger i veckan. Tre kvarts miljon pund smör tillverkades förliden sommar i mjärierne och såldes för ett genomsnittspris af nära 24 cents per pund.